

" Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul, și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură, când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei, nu se teme, și nu încetează să aducă roada."

Ieremia 17 v 7-8

De fiecare dată când vorbim cu cei din jur, din vorbele spuse reiese o mare teamă pentru ce va urma.

În viața fiecăruia au fost momente de neliniște și temere, de îngrijorări pentru ce va urma. Dar privind în urmă vedem clar mâna Domnului în viața noastră. Nădejdea fiecăruia ar trebui să fie în

Domnul, nu în forțele proprii, în bani, în cunoștințe, în planuri de rezervă. Se spune că în Biblie este scris de 366 de ori fraza "Nu te teme" pentru fiecare zi din an, chiar și pentru anul bisect, când are o zi în plus. Iar noi zicem că avem credință în Domnul nostru. Deci de ce ne-ar mai fi frică de ce va urma când Stăpânitorul Universului întreg ne spune personal, în fiecare zi, să nu ne temem!?

Binecuvântați suntem noi cei care ne încredem în Domnul în orice clipă a vieții, și chiar mai mult ne încredem în promisiunea vieții viitoare!

Zaneni Andi si Ioana

OCROTIREA TA...

*Ocotirea Ta sublimă
Tată sfânt, o prețuiesc
Mă îndrumă, mă animă
Spre Cuvântul ce exprimă
Tot ce e dumnezeiesc
Pot în ea să m-odihnesc
Chiar când e precară climă.*

*În vegherea Ta constantă
Văd o dragoste și-un dar
Căci în orice circumstanță
Mila Ta exuberantă
E dovadă de mult har
Chiar și-n starea de coșmar
Gust iubirea-Ți penetrantă.*

*Azi înalț recunoștința
Că-n noroaie nu mă lași
Ci îmi vindeci neputința
Îmi întinerești ființa
Și îndepărtezi arcași
(Disprețuitori și lași)
Să-mi asiguri biruința.*

*Am căzut în nepăsare
Și-ai venit să mă ridici
Să culeg mărgăritare
S-activez într-o lucrare
Să-mplinesc tot ce îmi zici
Nu de teama vre-unui bici
Ci din pură-ncredințare.*

*Când credeam că-s spulberat
De oștiri din adâncime
Pe un pisc m-ai înălțat
(Ce duios, Tu, m-ai purtat
Nu cu-n aer de asprime!)
Graiu-mi poate să exprime
Gestul Tău înmiresmat.*

*Ce aproape-am fost să pier!
Dar erai chiar lângă mine
Nu e taină, nu-i mister
Ci-am văzut întregul Cer
C-a voit a mă susține
De aceea se cuvine
Să-Ți fiu vajnic curier.*

George Cornici

**Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"**

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Cristina Goron**
Tehnoredactare: **Dan Matei**

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!
Psalmi 33:22

An XIII, nr. 664 din 18 august 2013

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

LUCRURI DE (NE)SPUS

„Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeți unul cu altul pe drum? Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.“

Marcu 9:33-34

În momentul în care Domnul Isus îi întreabă pe ucenici să-i spună despre ce discutaseră pe drum, în mijlocul lor s-a lăsat o tăcere monumentală.

Jena și rușinea acestora era determi-

DIN CUPRINS:

pag. 3 Maria, mama lui Isus

pag. 4 Ocrotirea Ta...

nată de faptul că discuția aprinsă de pe drum fusese centrată în jurul controversii legate de cine va fi conducătorul grupului după moartea lui Cristos.

Desigur, Domnul Isus știa care a fost tema discuției lor, dar i-a provocat pe ucenici să mărturisească ei înșiși acest lucru și în același timp a vrut ca aceștia să își dea seama de stupiditatea și calitatea inferioară a discuției pe care au fost în stare să o poarte, discuție nedemnă de statutul pe care-l aveau.

Oare de câte ori se întâmplă și cu noi înșine să fim cuprinși de gânduri sau să ne lăsăm antrenați ori chiar să-i antrenăm pe alții în discuții, polemici, bărfe sau alte lucruri asemănătoare care sunt sub demnitatea unor copii ai lui Dumnezeu, răscumpărați cu sângele Domnului și destinați pentru veșnicie?

Oare stând sub cercetarea și provocarea Duhului Sfânt, nu am fi nevoiți la fel ca ucenicii odinioară să ne plecăm capetele într-o tăcere ru-

[Continuare pag. 2](#)

șinoasă din cauză că multe dintre subiectele noastre de discuție conțin lucruri de ne spus, adică lucruri care nu merită să fie împărtășite?

Dacă am fi mai riguroși și ne-am contabiliza gândurile, ideile, vorbele și discuțiile în care ne lăsăm antrenați, nu ne-ar fi greu să pricepem că o mare parte dintre acestea nu își au nici rostul nici căderea de a fi asociate cu niște oameni născuți din nou.

Tragedia este că pe zi ce trece există parcă un apetit tot mai crescut spre antrenarea în flecării, în vorbe și discuții care sunt lipsite de valoare și profunzime spirituală.

Dacă Domnul ne-ar provoca să-i povestim și Lui aceste discuții, cu siguranță că am tăcea, considerându-le cuvinte nedemne de a fi spuse în prezența Domnului.

De fapt, tot ceea ce rostim sau gândim, sunt lucruri pe care Domnul le cunoaște.

Cel puțin, în cazul ucenicilor, atitudinea lor s-a schimbat, trendul spiritual al vieții lor era unul ascendent. Curând după acest episod, întâlnim niște oameni schimbați în totalitate, oa-

meni care s-au ferit ca în tot restul vieții lor să mai vorbească despre lucruri de ne spus. În schimb, în mintea și în gura lor s-au născut gânduri și vorbe puse de Duhul Sfânt, astfel că de atunci încolo nimeni nu i-a mai auzit vorbind decât lucrurile minunate ale lui Dumnezeu.

„...îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!” (Faptele apostolilor 2:11)

Pentru copiii lui Dumnezeu nu există un limbaj dublu. Este sub demnitatea noastră să gândim sau să rostim cuvinte care nu pot fi spuse oriunde. Deprinde-te cu o vorbire sfântă, învățată de la Duhul Domnului, astfel încât oricând vei fi provocat să nu fie nevoie să îți ții gura închisă din cauză că ai gândit sau vorbit lucruri de ne spus.

„De aceea, orice ați spus la întineric va fi auzit la lumină; și orice ați grăit la ureche, în odăite, va fi vestit de pe acoperișul caselor.” (Luca 12:3)

pastor Daniel Chereji

În fiecare zi văd lucrarea mâinilor Sale și mă minunez cu câtă răbdare a creat întreg Universul. Îi mulțumesc Domnului pentru răbdarea pe care o are cu noi, deși uneori nu merităm să-și întoarcă fața spre noi, dar El tot și-o întoarce și ne poartă în brațele Lui atotputernice ca pe niște copilași, de aceea vreau să stau în brațele Sale cât voi mai trăi pe acest pământ.

Silvia Zah

Continuare din pag. 1

MARIA, MAMA LUI ISUS

Relatarea biblică ne descoperă frumusețea morală și spirituală a Mariei, mama Domnului Isus. De-alungul secolelor pictorii s-au străduit să reprezinte frumusețea exterioară a acesteia. Cuvântul lui Dumnezeu nu vorbește însă despre aceasta, dar calitățile ei morale ne sunt prezentate și ele reprezintă multe lecții prețioase pentru noi.

Blândețea și puritatea inimii și minții Mariei, dragostea și devotamentul ei sincer față de Dumnezeu, absența oricărei ambiții egoiste de a străluci din pricina numelui ei pentru un serviciu unic, toate acestea s-au manifestat prin faptul că a devenit un discipol devotat al lui Isus, Fapte 1:13,14.

Cercetând Scripturile nu o vom găsi descrisă cu o aureolă de lumina în jurul frunții, așezată pe un tron ca „regina mamă” sau ca o „madona” scâldându-se în glorie, ci dimpotrivă, o vom vedea undeva departe, în plan secundar, în afara atenției publice.

Ceea ce trebuie să învățăm și noi din comportamentul ei este faptul de a ne pune tot timpul la dispoziția lui Dumnezeu, de a asculta de El în orice condiții, chiar și atunci când ceea ce ne spune să facem ni se pare imposibil. Așa a procedat și Maria când îngerul i-a spus că va rămâne însărcinată, deși ea era

fecioară, Luca 1:34. Să avem curajul să acționăm în armonie cu ceea ce învățăm despre voința lui Dumnezeu, încrezându-ne deplin în El. Așa cum se arată în Deuteronomul 22:23, 24 dacă o tânără evreică necăsătorită rămânea însărcinată, suporta consecințe grave. Să acordăm prioritate lucrurilor spirituale. Deși soțiilor israelite nu li se cerea să meargă cu soții lor în lunga călătorie la Ierusalim ce trebuia făcută în fiecare an cu ocazia Paștelui, Maria făcea acest lucru.

La fel ca și Maria, model pentru femeile creștine, să fim și noi modele pentru cei din casa noastră și din jurul nostru.

Mihaela Ghiman

**“Binecuvântă, suflete, pe Domnul!
Doamne Dumnezeule, Tu ești
nemărginit de mare! Tu ești
îmbrăcat cu strălucire și măreție!”
Psalmi 104:1**

